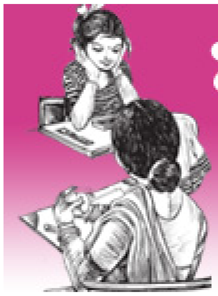

ప్రకృతి పుత్రుడు – వీడికి నగరం జనారణ్యం

వసుంధర

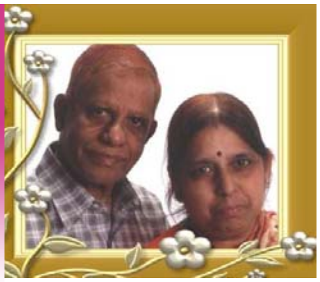

(గత సంచిక తరువాయి)

ఓ పెద్ద కథ అక్షరాల్లో ఇమిడితే అది నవల. ఆ కథలోంచి దృశ్యాలు పుడితే అది సినిమా. దృశ్యాల్లోంచి కథ పుడితే..? అదే నవలకీ , సినిమాకీ మధ్యాంతరంగా ఉండే సినీవల. సినిమాకోసం ఓ కథ అనుకుని, దానికి అనువైన సన్నివేశాలు కల్పించాక - అది దర్శకుడి చేతిలో సినిమా, రచయిత చేతిలో సినిమావల ఔతుంది. ప్రేక్షకుల వినోదం కోసం - క్రికెట్లో టెస్టు మ్యాచిల్లోంచి వన్డేలూ, వన్డేల్లోంచి ౨౦-౨౦లూ పుట్టుకొచ్చినట్లు, సాహిత్యంలో ఈ తరహా కొత్త ప్రయోగాలు పాఠకుల ఉత్సాహాన్ని పెంచుతూనే సాహిత్యానికి పుష్టినివ్వగలవని ఆశ. క్రికెట్ తో పోలిక - ఆసక్తి పెంచడం వరకే - పరిమాణం చిన్నబోవడానికి కాదని మనవి. ఇక చదవండి - చూడండి.

– వసుంధర

6

మార్క్ తిరిగొచ్చేసరికి క్లాసురూంలో వనజ భజన జరుగుతోంది. ఆయన కంగారుపడి వాళ్ళను ఆపి వనజ ఎవరని ప్రహ్లాద్ నడిగి తెలుసుకుని శివశివా అంటూ రెండు చెవులూ మూసుకుని, "ఆ వనజ పేరు కూడా ఇక్కడ ఉచ్చరించకూడదు. ఆమె మనకీ, మన ఆశయాలకీ శత్రువు" అన్నాడు.

"చెడ్డ మిత్రునికంటే మంచి శత్రువువల్లే ఎక్కువ ప్రయోజనం" అన్నాడు ప్రహ్లాద్.

మార్క్ వెంటనే శిష్యులవంక తిరిగి, "ప్రియ శిష్యులారా! ప్రహ్లాద్ వ్యవహారం తిరకాసుగా ఉంది. ఇతడు చెప్పినదంతా బుర్రల్లోంచీ తీసిపారేయండి. వనజ కాదు - రత్నయ్యే మనకాదర్శం" అన్నాడు.

"నో" అన్నారు శిష్యులంతా ఏకకంఠంతో.

"నేను మీ గురువుని. మీరు గురువు మాటలే వినాలి" అన్నాడు మార్క్.

"గురువర్యా! రాజకీయాల్లో తండ్రిలేడు, తల్లి లేదు, అన్నలేడు, గురువులేడు - అదేకదా మీ మాట. ఆ మాటే మీ శిష్యులు పాటిస్తారు. వస్తా" అంటూ ప్రహ్లాద్ అక్కణ్ణించి వెళ్ళిపోయాడు.

✡ ✡ ✡

ఫోన్లో ఆ కబురు విని, "ఎవరీ వనజ?" అంటూ హుంకరించాడు హిరణ్యరావు - భవనం దద్దరిల్లేలా.

ఏమయిందోనని కంగారుగా ఆయన గదిలోకొచ్చిన లీల ఆయన ముఖంలో కోపాన్ని చూసి తడబడింది. కానీ లీలని చూస్తూనే హిరణ్యరావు ముఖం ప్రసన్నంగా అయిపోగా, "రా, నీతో మాట్లాడాలి" అన్నాడాప్యాయంగా. భార్యాభర్తలు ఎదురెదురుగా కుర్చీల్లో కూర్చున్నారు.

"ప్రహ్లాద్ నాకెంతో నీకూ అంతేకదా -" అన్నాడాయన.

"కాదు" అంది లీల.

ముందు ఉలిక్కిపడ్డా - ఆమె మనోగతం అర్థంకాగా - ఆవేశాన్నెలాగో అదుపు చేసుకుని, "నువ్వు నా అర్ధాంగివి. ఆ విషయం మరచిపోకు" అన్నాడు శాంతంగా.

"మరచింది నేను కాదు, మీరు" అంది లీల చటుక్కున.

హిరణ్యరావు క్షణంపాటు మౌనం వహించాడు. భార్య అర్ధాంగి అంటే తన వ్యక్తిత్వాన్ని ఆమెకు ఆపాదించాలని తన ఉద్దేశ్యం. ఆమె వ్యక్తిత్వంలో సగాన్ని తను ఆమోదించాలని ఆమె ఉద్దేశ్యం. ఏది రైటో స్పష్టమే!

అందుకే ఆయన మాట మార్చుతూ, "మన ప్రహ్లాద్ బుర్రలో ఏమన్నా ఫర్వాలేదు - మన నీడలో ఉన్నంతవరకూ! కానీ వాడిప్పుడు ఎవరో వనజ అనే అమ్మాయి వెంటబడ్డాడు. ఆ దారినిండా ముళ్ళకంపలు, గాజు పెంకులు, తేళ్ళు, జెర్రెలు.. వాడు చూసుకోవడంలేదు" అన్నాడు.

"మీరిక వాడి గురించి ఆలోచించకండి. వాడూ పెద్దవాడయ్యాడు. వెళ్ళిన దారి మంచిదీ - మంచిదే! చెడ్డదైతేవాడే అనుభవిస్తాడు" అంది లీల.

ఆ మాటలు ఎవరినుద్దేశించి అన్నదో, ఏ ఉద్దేశ్యంతో అన్నదో హిరణ్యరావుకి అర్థమైంది. ఐనా వీలైనంత శాంతంగా, "నా బాధ వాడి గురించి కాదు. ముళ్ళకంపలు, గాజుపెంకులు, తేళ్ళు, జెర్రెల గురించి. ఇంతకాలం నా దారి బాగు చేసుకుంటుంటే - అదే నీకు నచ్చలేదు. ఇప్పుడు వాడి దారి కూడా శుభ్రం చేయక తప్పదంటే - నీ మనసుకెంత కష్టం కలుగుతుందోనని - నా బాధ నీగురించే" అన్నాడు.

మాటకి మాట బదులివ్వాలనే అనుకుంది లీల. కానీ ఆయన మనసులో ఉద్దేశ్యం చప్పున స్ఫురించడంతో ఉలిక్కిపడి, "వద్దు, మీరా వనజ నేమీ చేయొద్దు. ఆమెని ప్రహ్లాద్ ప్రేమిస్తున్నాడు" అందామె వణికిపోతూ.

"ఆహా, ఈ విషయం నీ నోట వినాలనే ఉవ్విళ్ళూరుతున్నాను. వాడు వనజని ప్రేమిస్తున్నాడా - అలాగని ఆమె కోసం ఏమైనా చేస్తాడా - మరి నేనూ వాణ్ణి ప్రేమిస్తున్నాను. వాడికోసం నేనూ ఏమైనా చెయ్యగలను"

"వాడికోసమే - మీరు వనజనేమీ చేయకండి" అంది లీల.

"మాటతో నన్నాపగలననుకుంటున్నావా?" దర్పంగా అన్నాడు హిరణ్యరావు.

"మీ మంచికే చెబుతున్నాను. వినకపోతే ఆ తర్వాత నన్నాపలేరు"

ఆమె అలాగంటుందని ఊహించని హిరణ్యరావు గతుక్కుమని, "అంటే ఏం చేస్తావ్?" అన్నాడు.

"మీరేం చేసినా నా దగ్గర విరుగుడుంది. అబ్బాయిని నా ప్రభావం నుంచి తప్పించడానికి తగిన కోడలి కోసం మీరు అన్వేషణ ప్రారంభిస్తే - మీకంటే ముందే నేను వనజని అన్వేషించాను" అంది లీల.

"సరే - ఇదంతా నీ నిర్వాకమన్నమాట! ఐతే ఇప్పుడు దానికి నా విరుగుడు చూద్దువుగాని"

"ఏం చేస్తారు?" కంగారుగా అడిగింది లీల.

"తినబోతూ కూరరుచి అడుగుతావేం?"

"తినబోనేమోనని భయం"

"ఆ భయం నీ కొద్దు. నేనంటే ఇష్టం లేకున్నా - నా బిడ్డకు తల్లివయ్యావ్. అలాగే కూరా తింటావ్" అని నవ్వాడు హిరణ్యరావు. ఆ నవ్వు వికటాట్టహాసం కాదు. ఐనా భయంకరంగా ఉంది.

ఆ నవ్వుకు భవనం దద్దరిల్లలేదు. కానీ లీల గుండె దద్దరిల్లింది.

✡✡✡

వనజ బంగళాలో ఆఫీసు గది. వనజ తన సీట్లో కూర్చుంటే హిరణ్యరావు ఆమె కెదురుగా కూర్చున్నాడు.

"మీరెవరో నేను తెలుసుకోవచ్చా?" అంది వనజ.

"మా ఆఫీసులో పేరు విన్నాకే కూర్చోమనడం ఆచారం. కానీ కూర్చున్నాక పేరడిగే నీ పద్ధతి బాగుంది. ఇది మా ఆఫీసులోనూ ప్రవేశపెట్టాలి" అన్నాడు హిరణ్యరావు.

"మీరింకా పేరు చెప్పలేదు.."

"నెహ్రూగారు పోయి నలభైనాలుగేళ్ళైందేమో - అయినా నిన్న పుట్టిన పిల్లలు కూడా ఫోటో చూసి ఆయన్ని గుర్తుపట్టేస్తారు"

"మీ పేరు?" నొక్కించింది వనజ.

"ఈ ఊళ్ళో నాకు నెహ్రూగారి కంటే పేరుంది"

"ప్లీజ్ - మీ పేరు చెప్పండి..."

"పేరెందుకులేమ్మా - ఎప్పుడైనా తెలుస్తుంది?" సద్ది చెప్పినట్లున్నాడు హిరణ్యరావు.

"ఎలా?" అర్థం కానట్లు అంది వనజ.

"నేను ఫలానా అని చెప్పుకోవడం నాకు అవమానం. కాబట్టి ఎంతడిగినా అది చెప్పను. ఇప్పుడు నీకో మాట చెప్పడానికొచ్చాను. కాబట్టి వద్దన్నా చెబుతాను. మాటంటే మాటకాదు. ఉద్యోగమే అనుకో"

"నాకుద్యోగముంది"

"ఇదేం ఉద్యోగమమ్మా - రోజుకు ఇన్ని గంటలని పనిచేసి నెలకోసారి జీతం తీసుకుంటావ్. నేనిచ్చే ఉద్యోగం అలాంటిది కాదు. అడిగినప్పుడల్లా అడిగినంతా జీతమిస్తా. ఉద్యోగం కూడా కష్టంకాదు. అప్పుడప్పుడు నువ్వేమైనా చెయ్యాలనుకుంటే - నేనొద్దంటాను, నువ్వు మానేయాలి. అంతే!"

"నా కర్థంకాలేదు"

"చాలా సింపుల్ - నువ్వో సినిమా చూద్దామనుకుంటావు. నేను వద్దంటాను, మానేయాలి. ఏమంటావ్!"

వనజ నవ్వి, "ఫర్ ఛేంజ్ - నేను వద్దంటాను - అదే.. ఉద్యోగం" అంది.

హిరణ్యరావు దెబ్బతిన్నాడు. అంతలోనే తమాయించుకుని, "ఉద్యోగమొద్దు సరే! పోనీ పదవి కావాలా?"

"అంటే?"

"ఉదాహరణకు మంత్రి పదవే అనుకో. నువ్వు రాష్ట్రానికే మంత్రివి అవుతావు. అదీ ఉద్యోగంలాగే - నేనొద్దన్నది మానేయడమే. సినిమా చూద్దామనుకున్నావనుకో, వద్దంటాను. మానేయాలి - అంతే!"

"అలా ఏ మంత్రీ ఉండడు" అంది వనజ చటుక్కున.

"మంత్రుల గురించి నాకు తెలిసింది నీకేం తెలుస్తుందిలే కానీ - నిజానిజాలు తెలుసుకుందుకేనా - ఓసారి మంత్రివి అవుతావా?"

వనజ ఈసారి కాస్త సీరియస్‌గా, "మళ్ళీ ఫరే ఛేంజ్ - నేను వద్దంటాను - అదే.. మంత్రి పదవి" అంది.

హిరణ్యరావు మళ్ళీ దెబ్బ తిన్నాడు. ఐనా త్వరగానే తేరుకుని, "డబ్బూ వద్దని, పదవీ వద్దని ఎలా బ్రతుకుతావమ్మా?" అన్నాడు జాలిగా.

"ఇప్పుడెలా బ్రతుకుతున్నానో - అలాగే" వ్యంగ్యంగా అంది వనజ.

"అయ్యో - ఎలా బ్రతుకుతావమ్మా అంటే నీకు అర్ధమయినట్లు లేదు" జాలి పడ్డాడు హిరణ్యరావు.

ఆ జాలిలో హెచ్చరిక పసికట్టిన వనజ, "నాకు ప్రాణాలమీద తీపి లేదు" అంది చటుక్కున.

"ప్రాణాలమీద తీపి లేకపోవచ్చు. కానీ ఆ ప్రాణాలు చేదైపోతే ఏం చేస్తావ్? ఏ రోజేమౌతుందో ఎవరికి తెలుసు? బండిట్ క్వీన్ సినిమా మళ్ళీ తీయొచ్చు. అందులో ఫూలన్ దేవి వేషం నీకే రావచ్చు. షూటింగు నడి బజార్లో చేయొచ్చు" తాపీగా అన్నాడు హిరణ్యరావు.

ఉన్నట్లుండి, "మీ పేరు హిరణ్యరావు కదూ -" అంది వనజ.

"హమ్మయ్య - మొత్తం మీద చెప్పకుండానే నా పేరు తెలుసుకున్నావ్" హిరణ్యరావు కళ్ళలో గర్వం.

"చెప్పండి - మీకు నాతో ఏం పని?" నెమ్మదిగా అడిగింది వనజ.

"చెప్పానుగా - నేను వద్దన్న పని చేయకపోవడమే"

"చూడండి హిరణ్యరావుగారూ - నేను మీకోసం కాదు, సమాజం కోసం పని చేస్తాను. సమాజానికి పట్టిన దుమ్ముదులపడం, మురికి వదల్చడంలో ప్రస్తుతం బిజీగా ఉన్నాను. నా విధి నిర్వహణలో - మీ మీద దుమ్ముపడ్డా, మీరు మురికి ఐనా నా బాధ్యతలేదు. ఆ విషయమై మీరు నన్ను ఆశ పెట్టీ, భయపెట్టీ ప్రయోజనముండదు. కల్మషానికి దూరంగా ఉండండి. అప్పుడు నన్ను వద్దనే పని చేయాల్సిన అవసరమే ఉండదు" అంది వనజ. ఆమె గొంతులో దృఢ నిశ్చయాన్ని పసికట్టిన హిరణ్యరావు చప్పట్లు కొట్టాడు.

వనజ అతణ్ణి ఆశ్చర్యంగా చూసింది.

"నీ గురించి విని - నువ్వేమిటో తెలుసుకోవాలని వచ్చి - చిన్న పరీక్ష పెట్టా. నీ పట్టుదల, కార్యదీక్ష, చిత్తశుద్ధి అపూర్వం. నేనెంత రెచ్చగొట్టినా ఆవేశపడని నీ సహనం అనన్యసామాన్యం. దుష్టశక్తులకి వ్యతిరేకంగా మాత్రమే అపరిమితమైన నీ ఆవేశం అభినందనీయం"

వనజ నమ్మలేనట్లు, "మీరు నన్ను అభినందించడానికి వచ్చేరా?" అంది.

"లేదమ్మా - అది అప్రయత్నంగా జరిగింది. నేనొచ్చిన పనివేరు. మనూళ్ళో రంగారావనే వాడి ద్వారా - నకిలీ మందులు సరఫరా ఔతున్నాయి. అందువల్ల ఎందరో నష్టపోతుంటే - వాడు మాత్రం రెండు చేతులా ఆర్జిస్తున్నాడు. నువ్వు, కాంతికిరణం కలిస్తే వాడి పని సరి. ఇది చెప్పాలనే వచ్చాను" అన్నాడు హిరణ్యరావు.

ఆయన మాటలపై ఇంకా నమ్మకం కుదరని వనజ కొద్ది క్షణాలు తటపటాయించి, "ఇలా అడిగానని మీరేమీ అనుకోవద్దు. రంగారావు మీ అనుచరుడనే చెప్పుకుంటారు" అంది.

"అనుచరుడు కాదమ్మా - స్నేహితుడు. బాగా దగ్గర స్నేహితుడని నమ్మి వాడికెంతో సాయం చేస్తే ఇప్పుడింత వాడయ్యాడు. కానీ వాడు దారి తప్పడని తెలిసి - హెచ్చరించాను. వినలేదు. బెదిరించాను. ఎదురు తిరిగాడు. ఏం చేయాలి? నేనేమో ప్రజాస్వామ్యాన్ని నమ్మినవాణ్ణి. వాడేమో కిరాతకుడు. తన జోలికొచ్చిన వాళ్ళని క్రూరంగా, నిర్దాక్షిణ్యంగా నలిపేస్తాడు. ఇప్పుడు వాడంటే నా అంతటి వాడికే భయం. వాడి ఆట కట్టించడం నీవల్లనౌతుందని మా అబ్బాయి ప్రహ్లాద్ నీ పేరు చెప్పాడు. అప్పుడాశ్చర్యపోయాను కానీ ఇప్పుడు నమ్మకంగా ఉంది. రంగారావుని దెబ్బతీసే నేర్పు, ఓర్పు, శక్తి సామర్ధ్యం నీకే ఉన్నాయి"

"నిజంగా రంగారావును మీరేం చేయలేరా?" అనుమానంగా అంది వనజ.

"వాడి విషయంలో నేను చేయగలిగింది నేను చేశాను. అదే నీకు చెప్పడం -"

వనజ నవ్వింది, "మీరు ఏ ఉద్దేశ్యంతో నాకీపని అప్పగిస్తున్నారో తెలియదు కానీ ఇది నాకు నచ్చేపనే -"

"థాంక్స్" అంటూ లేచాడు హిరణ్యారావు.

✡✡✡

"హు హు హహ హ్హాహ్హాహ్హాహ్హా..." రంగారావు వికటాట్టహాసం చేసాడు.

"అదేంటి గురూగారూ - అలా నవ్వారు" అన్నాడాయన అనుచరుడు గంగారావు కంగారుగా.

రంగారావలా నవ్వితే అనుచరులక్కూడా భయమే!

"ఏం చేయనూ - నవ్వాల్సొచ్చింది" అన్నాడు రంగారావు.

రంగారావు చెప్పేదింకా అయిపోలేదని తెలిసిన గంగారావు చెవులు రిక్కించి కూర్చున్నాడు.

"నేను మేడకడితే అది రాజుగారి కోటలా ఉందని అంతా మెచ్చుకున్నారు. మెచ్చుకోనిదల్లా ఒక్కడే - హిరణ్యారావు"

ఇంకా వినాల్సి ఉందని గంగారావుకి తెలుసు. చెవులింకా రిక్కించే ఉంచాడు.

"నదీజలాలు కలిస్తేనే సముద్రం పుడుతుంది. తను సముద్రాన్ననుకోవడం హిరణ్యారావు తప్పుకాదు. కానీ నదుల్ని మర్చిపోతేనే ఇబ్బంది"

గంగారావు ఊఁ అనికూడా అనలేదు. ఊఁ అంటే రంగారావు ఆగినట్లు. తను ఆగేననుకోవడం రంగారావు కిష్టముండదు.

"నేను తియ్యగా ఉన్నానని చప్పరించాడు. తను మాత్రం నానాటికీ ఉప్పబడుతూనే ఉన్నాడు. వాడికి నన్ను చూస్తేనే ఏడుపు. కానీ నాకు మాత్రం వాణ్ణి చూస్తే... హుహు హ హ హ్హాహ్హాహ్హాహ్హా.' మళ్ళీ నవ్వాడు రంగారావు. ఆ నవ్వు మరెక్కడో పిడుగైపడుతుందని రంగారావుకి తెలుసు, "హిరణ్యారావుకి మూడిందిసార్" అన్నాడు. "మూడింది వాడిక్కాదు, వనజకి" అన్నాడు రంగారావు.

వనజ ఎవరూ అని రంగారావడగలేదు, "పాపం - ఎవరో ఆడపిల్ల, వయసెంతో ఏమిటో కానీ - అప్పుడే నూరేళ్ళూ నిండాయి" అనుకున్నాడు.

✡✡✡

రఘుకి ఇంటర్నెట్లో ఈమెయిల్లో కనిపించింది వనజ పంపిన సందేశం. అందులో చాలా వివరాలున్నాయి. రంగా మెడికల్ స్టోర్సు నుంచి ధర్మాసుపత్రికి వెళ్ళేవన్నీ నకిలీ మందులే. ఆ మందుల్ని సర్లైఫై చేస్తున్నది డాక్టర్ ప్రతాప్ అని తెలుసుకుని - వనజ ఆయన్ని కలుసుకుని నిలదీసింది.

ముందు ప్రతాప్ ఒప్పుకోలేదు. తర్వాత విషయం ఒప్పుకున్నా తప్పొప్పుకోలేదు.

"నేను శ్రీ శ్రీ భక్తుణ్ణి. ఎముకలు కుళ్ళిన వయస్సు మళ్ళిన సోమరులారా చావండి - అన్నాడాయన. అయినా అలాంటి వాళ్ళు చావడంలేదు. ధర్మాసుపత్రి ఆ విధంగా కొంతభూభారాన్ని తగ్గిస్తోంది" అన్నాడు డాక్టర్.

"సత్యభామ ఆదాయమంతా రుక్మిణి తులసి దళానికి తూగలేదు. భూభారం విషయంలో నువ్వూ ఆ తులసిదళానికి తీసిపోవు" అంది వనజ.

"ఐతే ఏమంటావ్?" నిర్లక్ష్యంగా అన్నాడు డాక్టర్.

"ఈ భూమ్మీంచి నిన్నూ నీలాంటి వాళ్ళనూ తప్పించాలి. అప్పుడిక భూభారం సమస్యే ఉండదు"

"చాలా ధైర్యంగా మాట్లాడుతున్నావ్. ఎక్కడుంది నీ బలం?"

"నా బలం హిరణ్యారావు. నేనాయన మనిషిని" అంది వనజ.

ఆ పేరుకే వణికాడు డాక్టరు. వనజ అబద్ధం చెబుతోందని అనిపించకపోయినా ఎందుకైనా మంచిదని ఓ సారాయనకి ఫోన్ చేస్తే, "నేను వనజ మీద ఈగ వాలినా సహించనంతే" అని బదులొచ్చింది.

డాక్టర్ డైలమాలో పడ్డాడు.

రంగారావు చిత్రహింసలు పెట్టగల మొనగాడైతే హిరణ్యారావు మొనగాళ్ళకు మొనగాడు.

వనజకి విలేఖరిగా ఊళ్ళో అంతో ఇంతో పేరుండడంతో డాక్టరామెవైపు మొగ్గాడు. క్రమంగా వనజకి కావాల్సిన సమాధానాలు లభించాయి.

ఆ ఊళ్ళోనే ఉంది నకిలీ మందుల ఫ్యాక్టరీ. అది రంగారావుది. అందులో డాక్ట ర్ ప్రతాప్‌కి షేర్లున్నాయి.

"నాకా షేర్లమీద ఆశలేదు" అన్నాడు ప్రతాప్.

"మరి ఆశదేనిమీద?" అడిగింది వనజ.

"బతుకు మీద" అన్నాడు ప్రతాప్, "బతుకు మీద ఆశ ఉన్నవారెవరైనా రంగారావు చెప్పింది చేయక తప్పదు"

"బంగారానికైనా గోడ చేరువు అవసరం. మరి మసి బొగ్గుకి అవసరముండదా? వెధవపనులు చేసే వాళ్ళంతా అసహాయులమనే అంటారు. నేను ఆడపిల్లని. నాకంటే అసహాయుడివా నువ్వు?" అంది వనజ.

"అదేనమ్మా - నిన్నూ హెచ్చరిస్తున్నాను. నువ్వు హిరణ్యారావు మనిషివే కావచ్చు. రంగారావు ఆయన్నేమీ చెయ్యకపోవచ్చు. కానీ హిరణ్యారావు నిన్ను రంగారావు నుంచి కాపాడలేడు" అన్నాడు ప్రతాప్.

"నాకు ప్రాణభయం లేదు"

"చిన్నపిల్లవి, నీకు నూరేళ్ళాయుష్షుంది"

"ఆయుష్షుంటే బ్రతక్కుండా నన్నెవరాపగలరు? నువ్వూ ప్రాణభయం వదిలిపెట్టు. నూరేళ్ళూ బ్రతుకుతావు"

"నువ్వు జోస్యాన్ని నమ్మితే నేననుభవాన్ని నమ్ముతున్నాను. కాబట్టి నీకో హెచ్చరిక - నేను నీకు మొత్తం రంగారావు గుట్టంతా చెప్పేసి - నన్ను హిరణ్యారావు బారినుండి రక్షించుకున్నాను. ఇక ఇప్పుడు మొత్తం నీ గుట్టంతా రంగారావుకి చెప్పేస్తాను. ఆయన బారినుండి నన్ను రక్షించుకోవాలిగా"

"గుడ్ - రోగి కోరిందే వైద్యుడిచ్చాడు. అన్నట్లు నువ్వు వైద్యుడివి కూడానూ" అంది వనజ.

ఆ తర్వాత రంగారావుకి ఫోన్ చేశాడు ప్రతాప్ వనజ ఎదుటే....

ఆ తర్వాత వనజ ఈ మెయిల్ పంపింది - అన్ని వివరాలతోపాటు నకిలీ మందుల ఫ్యాక్టరీ చిరునామా, తనా రాత్రి ఒంటరిగా అక్కడికెళ్ళి ఫోటోలు తియ్యబోతున్నానన్న సమాచారమూ పొందుపర్చి.

ఆ వివరాలన్నీ చదివిన ఇన్‌స్పెక్టర్ రఘు, "వెల్ డన్ వనజా! నీ దారిని నిష్కంటకం చేయడానికి ఏర్పాట్లు జరుగుతున్నాయి -" అనుకున్నాడు.

✡✡✡

(కొనసాగింపు వచ్చేసంచికలో)

Click here to go to KOUMUDI Library
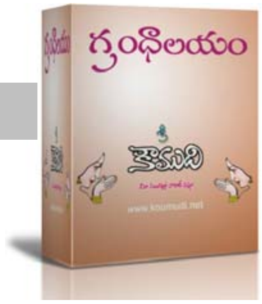
ఈ నవల క్రిందటి భాగం ఇంకా చదవలేదా..? లేక మళ్ళీ ఒకసారి చదువుదామనుకుంటున్నారా? వెంటనే కౌముది గ్రంథాలయాన్ని సందర్శించండి..